

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 659/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť P. M., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom Mgr. S. I., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Obvodného oddelenia Policajného zboru P. sp. zn. ČVS: ORP-2543/SE-PO-2009 z 21. decembra 2009 a uzneseniami Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v P. sp. zn. ČVS: KRP-65/OVK-PO-2009 z 12. decembra 2009 a z 30. decembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. M. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. septembra 2013 doručená sťažnosť P. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Obvodného

oddelenia Policajného zboru P. (ďalej len „obvodné oddelenie“) sp. zn. ČVS: ORP-2543/SE-PO-2009 z 21. decembra 2009 a uzneseniami Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v P. (ďalej len „úrad justičnej a kriminálnej polície“) sp. zn. ČVS: KRP-65/OVK-PO-2009 z 12. decembra 2009 a z 30. decembra 2009.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznesením úradu justičnej a kriminálnej polície z 12. decembra 2009 bolo sťažovateľovi podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona a uznesením obvodného oddelenia z 21. decembra 2009 bolo sťažovateľovi podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona. Uznesením úradu justičnej a kriminálnej polície z 30. decembra 2009 boli spojené obe veci na spoločné konanie.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta: *«Poukazujeme na zjavne nezákonné a zjavne protiústavné slovné spojenia uvedené v napadnutých uzneseniach „... trestne stíham P. M. ako obvineného...“ Takéto ustanovenia Tr. poriadok nepozná, sú v zrejmom rozpore s § 206 ods. 1 Tr. poriadku, menia podstatu rozhodnutia, a táto vada robí napádané uznesenia nezákonnými a neústavnými.»*

Podľa sťažovateľa sú uznesenia o vznesení obvinenia nezákonné a zmätočné a rovnako nezákonné a protiústavné je aj uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie, ktoré bolo vydané *„podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku (per analogiam) s poukazom na § 18 ods. 1 trestného poriadku“*.

Sťažovateľ ďalej namieta: *„Týmto uznesením teda policajt spojil dve predtým vydané vadné, zmätočné, nezákonné a protiústavné uznesenia do jedného spoločného, taktiež nezákonného a protiústavného rozhodnutia a trestné konanie proti sťažovateľovi pokračovalo, na základe týchto 3 rozhodnutí podaním obžaloby prokurátorom a vydaním rozsudku súdu...“*

Závažné pochybenia v procesnom postupe v prípravnom konaní, ale aj v úkonoch vykonaných prokurátorom [§ 231 pís. a)§ 234 ods. 2 Tr. poriadku] viedli k závažným vadám konania a súd preto nemohol a nesmel konať podľa § 237 ods. 1 Tr. poriadku, ale konal a rozhodol. Došlo k pochybeniu súdu aj podľa § 238 Tr. poriadku, nakoľko práve chybné, nezákonné až neústavné rozhodnutia neboli a nikdy nesmú byť spoľahlivým podkladom pre súdne rozhodovanie, pričom prípravné konanie nebolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim Trestnému poriadku, predovšetkým v tom, opakujeme, že nebolo zákonne vznesené obvinenie a tým bol, okrem už uvedených hrubých porušení Tr. poriadku porušený tiež § 33 Tr. poriadku. Sťažovateľ nebol riadne obvinený zákonným spôsobom, nakoľko žiadne obvinenie voči nemu vznesené nebolo, ale napriek tomu sa vedie proti nemu súdne konanie, k dnešnému dňu rozsudok nie je právoplatný, spis sa nachádza na Krajskom súde v Prešove č. k. 5 To 25/2013.“

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v konaní o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Krajské riaditeľstvo PZ Úrad justičnej a kriminálnej polície Odbor justičnej polície v P. a Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v P. Obvodné oddelenie PZ P. Uzneseniami:

- ČVS: KRP-65/OVK-PO-2009 zo dňa 12. 12. 2009

- ČVS: ORP-2543/SE-PO-2009 zo dňa 21. 12. 2009

- ČVS: KRP-65/OVK-PO-2009 zo dňa 30. 12. 2009

porušili základné právo P. M. garantované Ústavou SR Čl. 2 ods. 2 a Čl. 17 ods. 2, veta prvá.

Zrušuje Uznesenie Krajského riaditeľstva PZ Úrad justičnej a kriminálnej polície ČVS: KRP-65/OVK-PO-2009 zo dňa 12. 12. 2009

Zrušuje Uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v P. Obvodné oddelenie OZ P. ČVS: ORP-2543/SE-PO-2009 zo dňa 21. 12. 2009.

Zrušuje Uznesenie Krajské riaditeľstvo PZ Úrad justičnej a kriminálnej polície ČVS: KRP-65/OVK-PO-2009 zo dňa 30. 12. 2009 o spojení vecí na spoločné trestné konanie.

Vracia trestnú vec do prípravného konania.

Priznáva náhradu trov konania podľa § 11 ods. 2 Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. právneho zástupcovi sťažovateľa – 2 úkony (prevzatie príprava – písomné podanie sťažnosti) po 130,16 € + 2 x. rež. paušál 7,81 €, spolu priznaná náhrada trov 276,- €.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom sťažovateľa. Preto v danom prípade ústavný súd posudzoval sťažnosť sťažovateľa v rozsahu uvádzanom v petite sťažnosti (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 104/08, IV. ÚS 195/08).

Vychádzajúc z petitu sťažnosti je na prvý pohľad zjavné, že sa sťažovateľ domáha rozhodnutia, na ktoré ústavný súd nemá právomoc. Proti všetkým sťažovateľom napádaným uzneseniam boli prípustné sťažnosti, o ktorých bol príslušný rozhodovať prokurátor. Ústavný súd taktiež nemôže rozhodnúť o vrátení veci, ktorá je prerokúvaná na súde, do prípravného konania. Takéto rozhodnutie prislúcha všeobecnému súdu. Pre rozhodnutie na predbežnom prerokovaní je však podstatné, že trestná vec sťažovateľa nebola právoplatne skončená a v súčasnosti prebieha odvolacie konanie pred Krajským súdom v Prešove.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity svojej právomoci podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Zmysel a účel princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú (m. m. III. ÚS 149/04).

Aplikujúc princíp subsidiarity na trestné konanie, ústavný súd vo svojej judikatúre konštantne zdôrazňuje, že trestné konanie je od svojho začiatku až po koniec procesom, v rámci ktorého sa pri vykonávaní jednotlivých úkonov môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj v predmetnej veci konajúcich všeobecných súdov naprávať, resp. korigovať jednotlivé pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcich štádiách trestného konania. Preto spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno na ústavnom súde namietat' také pochybenia príslušných orgánov verejnej moci, ktoré neboli odstránené v jeho dovtedajšom priebehu a ktoré mohli vo svojich dôsledkoch spôsobiť porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 166/2010, m. m. tiež II. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07).

V nadväznosti na uvedené ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že platná právna úprava trestného konania umožňuje sťažovateľovi v rámci uplatnenia práva na obhajobu

právne účinným spôsobom namietat' porušenie svojich základných práv a slobôd, ku ktorým malo dôjsť podľa jeho názoru v dôsledku protiprávneho postupu policajtov obvodného oddelenia a úradu justičnej a kriminálnej polície. Súd prvého stupňa, ako aj v súčasnosti konajúci odvolací súd sú súdmi s plnou jurisdikciou, v ktorých právomoci je posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností prípadu vrátane zákonnosti a ústavnosti postupu orgánov prípravného konania v trestnej veci sťažovateľa v štádiu trestného stíhania predchádzajúcemu podaniu obžaloby (obdobne napr. III. ÚS 75/05, III. ÚS 109/05 alebo II. ÚS 294/06). Z toho dôvodu treba námietku sťažovateľa týkajúcu sa porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 ústavy označenými uzneseniami policajtov považovať za predčasnú (obdobne pozri IV. ÚS 461/2011).

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2013